

Чрез Административен съд – Варна
адм. дело 394 /2020г., III състав
admcourt.vn@gmail.com

До Върховния административен съд

ЧАСТНА ЖАЛБА

От Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА
Седалище гр. Варна, ЕИК 176143308, чрез Юлиан Атанасов Чолаков
Адрес: бул. „Владислав Варненчик“ № 133, бл.40, вх.А, ап.43, гр. Варна 9004

Срещу определение № 479 от 24 или 25 февруари 2020г.

Уважаеми Върховни съдии,

Настоящата частна жалба е подадена на адрес admcourt.vn@gmail.com, подписана с КЕП.

Обжалването на горепосоченото определение е на основание чл.209 т.2 и 3 във връзка с чл.236 от АПК. Искането е да го отмените със законните последици, като ни присъдите и направените разноски.

Съдът е прекратил производството с аргумент, че оспорването било просрочено. В действителност това не е вярно. Съдията – докладчик не се е ориентирал в нормативната уредба и доказателствата по делото, а вместо това, с действията си е набедил имплицитно представителя на СОПА в представяне на съда на подправен документ – тоест в деяние от общ характер.

По този повод поискахме и съдът ни издаде съдебно удостоверение изх.№ 1010 от 09.03.2020г., въз основа на което да се снабдим от ВСС с друго, от което да са видни критериите, правилата и методиката, по които органите на съдебната власт, в частност административните съдилища, проверяват валидността на електронния подпис на представен електронен документ, както и времето на изпращане и получаване на електронното изявление по смисъла на чл.9 и чл.10 от ЗЕДЕУУ. Удостоверението е представено за изпълнение с придружаващо писмо, регистрирано с вх.рег.№ ВСС-2889 от 10.03.2020г. по описа на ВСС. В тази връзка моля настоящата частна жалба да бъде администрирана и изпратена на ВАС след предоставянето от ВСС на исканите данни и след като ни бъде дадена възможност да я допълним и представим необходимите доказателства съобразно отговора на ВСС.

От друга страна, подписаното от съдията определение, копие от което ни е връчено със съобщението на 04.03.2020г., е Определение № 479 /24.02.2020г. В деловодната система на съда обаче има Определение № 479 /25.02.2020г. Това означава, че или ни е съобщено несъществуващо определение с дата 24.02.2020г., или съществуващото с дата 25.02.2020г. не ни е съобщавано и срокът за неговото обжалване не е започвал да тече.

Някои съображения по същество:

За да постанови съдебния акт, съдът се е позовал толкова превратно на обстоятелствата, доказателствата и закона, че действията му са равностойни на пладнешки обир в полза на ВСС в размер на поне 150 лева за частната жалба до ВАС, без да се отчитат личната изгода и забавянето в полза на ответника и неговите дългогодишни незаконосъобразни действия, свързани с предмета на делото – **кадастралния план на Местност „Старите лозя“ – гр. Варна от 1936г. с нанесена регулация от 1937г., мащаб 1:2000**, крайната цел на което е разкриването на корупция и деятелност от общ характер – определящи за наличието на надделяващ обществен интерес по смисъла на ЗДОИ.

Независимо от обществения интерес, страните не трябва да бъдат товарени от съда с подобен нечестен и несправедлив разход за държавна такса в полза на ВСС и съдебната власт заради небрежност, невежество или аморална зла умисъл в рамките на самата съдебна власт – в случая чрез неправилно и **превратно** прилагане на чл.34 ал.3 и чл.39 от ЗДОИ и чл.9 и чл.10 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ), в които са определенията на понятията „**Време на изпращане на електронното изявление**“ и „**Време на получаване на електронното изявление**“.

Наистина в заявлението е поискано информацията да ни бъде предоставена по електронен път, както е установил съдът – но не и при решение за отказ, защото тогава важат различни правила. Затова подобно незаконосъобразно искане в заявлението **няма**, но и да имаше, органът и съдът са длъжни да прилагат чл.39 от ЗДОИ, а не заявлението.

В случая е приложим чл.9, а не приложеният чл.10 от ЗЕДЕУУ, защото при подаването на жалбата не се гледа датата на получаването ѝ от органа или от съда, а датата на изпращане.

Чл.9 и чл.10 от ЗЕДЕУУ обаче са приложени не само неправилно и превратно, но и по начин, имплицитно набеждаващ представителя на жалбоподателя СОПА в деяние от общ характер – представяне на съда на подправен документ, с цел да го подведе. Защото ако в представената от жалбоподателя с уточняващата молба вх.№ 2576 /19.02.2020г. „снимка от екран“ наистина *„наименованието на прикачения файл в снимката не съответства на наименованието в полученото съобщение с прикачена настоящата жалба“*, както е записано в определение № 479/24.02.2020г., **това означава, че съдия Дарина Рачева е установила и твърди официално представяне по делото на документ с невярно съдържание – нещо недопустимо от закона и морала, и обидно за представлявания, членовете и съмишлениците на СОПА, с оглед неговите цели и предмет на дейност.**

Отделен е въпросът дали съдията – докладчик различава записаното в определението *„31.01.2020 г. в 12,38 ч.“* от *„January 31, 2020 12:38AM“*, както е в действителност, макар разликата от 12 часа веднага да се набива в очи.

Когато нещо не му е ясно, съдията може да се консултира със системния администратор в съда или да поиска от страните допълнителни разяснения, или да назначи СТЕ, но не и да „заработва“ нечестни 150 лева в полза на ВСС, облекчавайки по този начин и себе си. Защото едно определение за прекратяване от страница и нещо не само изисква значително по-малко професионални усилия, отколкото съдебно решение на 4 или повече страници, но и не води до влошаване на отношенията с общинската администрация заради нарушаването на дългогодишния ѝ, но незаконосъобразен монопол върху **кадастралния план на Местност „Старите лозя“ – гр. Варна от 1936г. с нанесена регулация от 1937г., мащаб 1:2000.**

Особено искане. Дали опитната съдия Дарина Рачева е сгрешила от небрежност, невежество или умишлено, това само самата тя може да каже – например пред КПЕ или Общото събрание на съдиите в Адм. съд – Варна, Инспектората към ВСС или директно на Специализираната прокуратура, с оглед споменатите данни за дългогодишни незаконосъобразни действия на общинската администрация, свързани с предмета на делото, крайната цел на което е разкриването на корупция и деятелност от общ характер, както и осветляване на нееднократното замитания проблем със старите кадастрални планове на град Варна от различни съдии в този съд.

Каквато и да е причината обаче, тази съдебна грешка може да бъде поправена само с частна жалба, за която се дължи държавна такса в размер на 150 лв – сума, която СОПА сме затруднени да заплатим, тъй като не сме предвидили и нямаме средства за подобни нелепи разходи при общественополезната си дейност. Всъщност, никой не следва да плаща „данък“ за процедурните грешки или невежеството в съдебната власт, но именно тази правна колизия постигна нейното алчно лоби в народното събрание – да продава като стока грешките, лошата професионална подготовка и злоупотребите на административните съдии, ограничавайки по този арогантен начин и достъпът до правосъдие.

С оглед гореизложеното, предлагам съдия Дарина Рачева да се извини за финансовата тежест, с която СОПА сме натоварени несправедливо, като дължимите 150 лв държавна такса за частната жалба бъдат заплатени с лични средства от нея или солидарно с други съдии в състава на съда, като след спечелването на делото и възстановяването на съдебните разноски, тази сума ще им бъде възстановена изцяло.

Гр. Варна, 11.03.2020г.

С уважение: Юлиан Чолаков
(подписано с КЕП)